

sentlig Forbedring for Ekibet; jeg tillader mig at tage det til Indtægt, thi en ikke væsentlig Forbedring er dog altid en Forbedring. Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord, som jeg glemte før med Hensyn til det subsidære Forslag under Nr. 52, som gaar ud paa at bevilge en Sum, der er begjært til Opførelse af en Bygning for Søfortarkivet. Som ærede Medlemmer ville se, er der fra Udvalgets Side ikke stillet noget Forslag desangaaende, idet der ikke kunde tilveiebringes Enighed derom, og naar Valget er imellem det principale og det subsidære Forslag, da har jeg hele Tiden ønsket at slutte mig til det subsidære, og i den Henseende er jeg bleven bestyrtet ved Udtalelser af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Klein). Vi, som have sluttet os til dette Forslag, erkjende ligeledes, at det Lokale, som Sø- og Handelsretten nu har, er i en saadan Tilstand, at det ikke er anstændigt at hyde det til saadanne Mænd, som have Sæde i denne Ret. Der maa gjøres, hvad man kan, for at tilveiebringe et andet Lokale. Jeg er fuldkommen overbevist om, at hvis Justitsministeren vilde henvende sig til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og spørge, om den ikke vilde finde det rimeligt at bidrage sin Del af Udgifterne til et Sø- og Handelsrets-Lokale, saa vilde Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse svare: „Nei“, og vi skulle ikke søge at udsætte Justitsministeren for at faa et saadant Svar af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, og at paalægge den Tvang i saa Henseende kunne vi ikke. Saalænge Sø- og Handelsretten har bestaaet, er der fra Statens Side givet den Lokale, og i Lighed med, hvad jeg kan se, der sker for Politi- og Kriminalretten, maa det jo være, at Staten fremdeles anviser den Lokale. Man har sagt, at Sø- og Handelsretten ikke vilde vinde Noget, da det vil vare længe, inden det nye Lokale, som her er foreslaaet, kan blive færdigt; men have de fiddet saalænge uden at haabe noget bedre Lokale, saa vil det være en stor Lettelse at fide endnu et Par Aar, naar der er Udsigt til at faa det. Jeg vil derfor slutte mig til det subsidære Forslag, idet jeg føler mig overbevist om, at vort Søfortarkiv ikke er saa

overordentligt omfattende, at det jo vil faa Lokale nok i den Del af Bygningen, som bliver tilbage, og jeg skulle derfor opfordre ærede Medlemmer til at følge mig i denne Retning.

Formanden: Jeg skal foreslaa Tinget at afflutte Forhandlingerne over dette Afslut, dog saaledes, at, hvis det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille), der er den eneste, der har begjært Ordet, fastholder sin Begjæring, faar han Ordet, saafremt det kun er for en kort Bemærkning.

Bille: Ja, det er kun en meget kort Bemærkning. Maasse jeg paa Grund af den varme Følelse, jeg nærer for dette Forhold, har brugt et og andet Udtryk, som ikke har været stemmende med min Mening, navnlig vilde jeg meget beklage, hvis jeg skulle have yttret Noget, som om jeg mente, at, hvad den høitærede Minister havde sagt, ikke var sandt; det er meget fjernt fra min Tanke at gøre en saadan Insinuation mod den høitærede Minister. Hvad jeg vilde fremhæve, er, at de to Punkter, han havde fremhævet, ere uforenelige med hinanden. Søvrigt skal jeg kun sige, at det er første Gang, at et Orlogssekib er sat i Bygning efter en Tegning, uden at denne Tegning har været fremlagt til Bedømmelse af de færende Søofficerers Organ. Dette var Konstruktions- og Regleringskommissionen tidligere. Den var et Udtryk for de færende Søofficerers Mening. Her er første Gang en Tegning sat i Arbejde, uden at Andre end Teknikerne have haft Leilighed til at udtale sig derom. Dette anser jeg for at være en saa væsentlig Omstændighed, at der ogsaa deri ligger en forøget Opfordring til at lade Spørgsmaalet vende tilbage til fornyet Undersøgelse af Ministeren.

Formanden: Da den ærede Ordfører nu har forlangt Ordet, skal jeg naturligvis give ham det.

Ordføreren: Det er kun meget faa Ord, jeg vil sige, men jeg har dog følt mig